

Стратегічний аналіз спрямовано на такі основні цілі: визначення інформації, необхідної для формулювання стратегії та інших стратегічних документів; визначення зовнішнього та внутрішнього впливів; визначення методів, прийнятних для здійснення стратегічного аналізу.

Для здійснення стратегічного аналізу зовнішнього та внутрішнього середовищ часто застосовують формальні процедури SWOT-аналізу. Головна мета SWOT-аналізу — забезпечити процес стратегічного планування інформацією про сильні та слабкі сторони цієї стратегії щодо її можливостей та існуючих загроз. Сильні та слабкі сторони — це переважно внутрішні чинники, пов'язані з поточним станом системи, можливості та загрози існують зовні й більше стосуються майбутнього[2].

Література.

1. Головки Т. В. Сагова С. В. Стратегічний аналіз: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. / За ред. д-ра екон. наук, проф. М.В.Кужельного. — К.: КНЕУ, 2002. — 198 с.

2. Довгань Л. Є., Каракай Ю.В., Артеменко Л.П. Стратегічне управління: Навчальний посібник. — К.: Центр учбової літера тури, 2009. — 440 с.

3. Немцов В. Д., Довгань Л. Є. Стратегічний менеджмент: Навчальний посібник. - К.: "Експрес-Поліграф", 2002. - 560 с.

4. Скібіцький О.М. Стратегічний менеджмент: Навчальний посібник. — К.: Центр навчальної літератури, 2006. — 312 с.

5. Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства: Економічні науки. Вип. 126. —Харків: ХНТУСГ. — 2012. — 325 с.

6. <http://ubooks.com.ua>

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИРОЩУВАННЯ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ

***Бабич А.Ю., Стаценко А.І., студенти*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Одне з пріоритетних місць серед основних галузей сільського господарства України посідає виробництво зерна, що зумовлено

* Науковий керівник — Харчевнікова А. С., асистент

наявністю сприятливих ґрунтово - кліматичних умов для його розвитку, багатовіковим досвідом українського селянства, незамінним значенням у харчуванні населення.

Зважаючи на загальносвітові тенденції останніх років, що позначилися зростанням цін на зернові та прогнозованим збільшенням попиту на зерно, Україні необхідно досягти отримання високих і стабільних обсягів виробництва зерна для забезпечення власних потреб та закріплення себе як експерта на світовому ринку.

Озима пшениця в Україні є основною продовольчою культурою, займає близько 50% у зерновому балансі. Від стабільності її виробництва значною мірою залежить продовольча безпека, національне багатство і економічна незалежність країни. Таким чином, збільшення виробництва якісного зерна озимої пшениці є одним з основних завдань сучасного аграрного комплексу України. Проте господарства, що вирощують зернові, не завжди дотримуються науково - обґрунтованих технологій вирощування сільськогосподарських культур, що призводить до порушення технологій, значного недобору врожаю зерна, його низької якості, ураження шкідниками та хворобами.

Для вирішення цієї проблеми важливе значення має вирощування пшениці з застосуванням сучасних, інноваційних технологій, які б в найбільш повній мірі відповідали зональним умовам та забезпечували одержання високих і сталих врожаїв. Серед основних факторів, що визначають рівень врожайності озимої пшениці, важливе місце займають попередники, строки сівби та норми висіву насіння, а також гарантом отримання високих урожаїв є добрива. Аналіз впливу технологічних факторів вирощування пшениці озимої на її продуктивність за останні 10 років показав, що попередник найбільше впливає на врожайність (32,7%), дещо менше – строки сівби (20,2%) та добрива (20,1%).

Розглянемо 3 моделі технології вирощування озимої пшениці залежно від кількості внесених мінеральних добрив.

— ресурсозберігаюча технологія – внесення мінеральних добрив N₄₅P₄₅K₄₅;

— інтенсивна «базова» технологія – внесення мінеральних добрив N₉₀P₉₀K₉₀;

— інтенсивна «енергонасичена» – внесення мінеральних добрив N₁₃₅P₁₃₅K₁₃₅.

За результатами дослідження при ресурсозберігаючій технології урожайність склала 70,3 ц/га зерна III класу якості, Застосування інтенсивної базової та енергонасиченої моделей технологій забезпечувало врожайність зерна відповідно 72,4 та 79,5 ц/га при якості зерна, що відповідає II класу.

Для підприємства з обмеженими матеріальними ресурсами може бути рекомендована ресурсозберігаюча технологія, що передбачає внесення 135кг/га NPK та дозволить отримати врожай на рівні 70ц/га.

Для досягнення максимального економічного ефекту від вирощування озимої пшениці та отримання високоякісного зерна на рівні другого класу необхідно вирощувати за інтенсивною базовою моделлю технології.

При сьогоднішніх високих цінах на мінеральні добрива важливим заходом підвищення урожайності зернових культур є застосування мікродобрив. Їх використання у позакореневе підживлення дозволяє отримати додатково 2,9-5,2 ц/га зерна озимої пшениці залежно від попередника. Нині застосування мікродобрив є невід'ємною складовою підвищення врожайності та поліпшення якості продукції.

Проаналізувавши стан зернового господарства можна зробити висновок, що для підвищення ефективності вирощування озимої пшениці необхідно забезпечити використання високоврожайних сортів посівного матеріалу, достатнє внесення мінеральних та органічних добрив, впровадження науково обґрунтованих сівозмін та покращення матеріально-технічного забезпечення виробництва.

Література.

1. Жигало В.С. Виробництво зернових та олійних культур в Україні: проблеми та перспективи в умовах світової продовольчої кризи / Жигало В.С., Сікачина О.В.; За ред. В.Артюшина. – К.: Аналогічно-дорадчий центр Блакитної стрічки ПРООН, 2008. – 44с.

2. Вплив строків сівби та азотних підживлень на ріст і розвиток рослин озимої пшениці впродовж весняно-літнього періоду вегетації / А. В. Черенков, А. Д. Гирка, О. О. Педаш [та ін.] // Бюлетень Інституту зернового господарства. – Дніпропетровськ, 2009. – № 37. – С. 86–93.

3. Шебаніна О.В. Розвиток виробництва зерна і його значення у забезпеченні продовольчої безпеки України / О.В. Шебаніна, Т.В. Демченко // Економіка АПК. – 2008.- №12. – С. 9-12.